

"ROMA" - ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ.

Είδα για τρίτη φορά την ταινία του Αλφόνσο Κουαρόν "ROMA" και επιβεβαίωσα το ότι πρόκειται για ένα αριστούργημα επικών διαστάσεων.

Ο Κουαρό έγραψε σκηνοθέτησε και έστησε το σκηνικό αυτού του Έργου. (ενδεχομένως αυτοβιογραφήθηκε)

Με μια μέθοδο «Πιραντελλική», ο Κουαρό, εξυφαίνει τρεις επάλληλους «μύθους». Την αιματηρή πορεία του Μεξικού για Κοινωνική Δικαιοσύνη, την εγκατάλειψη μιας πενταμελούς αστικής οικογένειας από τον πατέρα, και την εγκατάλειψη μιας υπηρέτριας και του αγέννητου βρέφους τους, από τον «επαναστάτη» σύντροφο της. Η Δικαίωση, εν τέλει, επέρχεται μέσα από την άδοξη αγάπη, και την αποκαθαρμένη αλληλεγγύη.

Σαν Αρχιτέκτονας που είμαι, εκστασιάστηκα με την χρήση του αρχιτεκτονικού χώρου, του πνεύματος του «Τόπου» και της σύνθεσης του σκηνικού που κινείται με μαεστρία από τον μινιμαλισμό ως το μπαρόκ. Άψογη η Φωτογραφία, οι λεπτομέρειες υλικών και συμβόλων, η χρήση των ήχων, ο απίστευτος χειρισμός του φωτός.

Η πρώτη φορά που είδα την ταινία ήταν τυχαία, και πίστεψα ότι επρόκειτο για μια ταινία γυρισμένη το 70. Όμως η καθαρότητα και λεπτομέρεια της ασπρόμαυρης εικόνας (έλειπε το γνωστό «χιόνι» του ασπρόμαυρου κινηματογράφου) με έκαναν να αποκαλύψω την πλάνη μου.

Η ταινία είναι άκρως συμβολική – απόλυτα σημειολογική. Κάθε λεπτομέρεια, κάθε επι μέρους στοιχείο υπηρετεί πιστά το Όλον και αυτός είναι ο λόγος που ξαναείδα άλλες δύο φορές την ταινία. Είναι τόση η πληθώρα των, προς πρόσληψη στοιχείων, που το κουρασμένο μυαλό της εποχής μας αδυνατεί να τα συλλάβει άπαξ. Και οι συγκινήσεις / μεταπτώσεις κατά την διάρκεια της θέασης, χειμαρρώδεις...

Συστήνω ανεπιφύλακτα, να δείτε αυτή τη ταινία. Είναι εφάμιλλη του «Τιτανικού» ή του «Μαντολίνου του Λοχαγού Κορέλλι».
Αναγκαία προϋπόθεση, η έξαρση της προσληπτικής σας διάθεσης και η σαφής επιθυμία να μην προσπεράσετε την πρόκληση.....